

Umělecké dílo je možné nahlédnout z několika perspektiva vždy se ukáže jako jiné a zároveň v jinakosti jako podobné. V této nevyjasněnosti - neklidu - vězí krása díla. A přesto každý interpret, sám za sebe i navzdory dílu samotnému, se musí pokusit najít onen kruciální bod, ze kterého bude dílo nahlíženo. Není důležité, dopracuje-li se k tomuto bodu až postupem čtení, až v samotném rozkrývání jednotlivých složek, nebo jestli díky němu do něj vstupuje, aby jej na konci popřel nebo potvrdil. Slouží mu jako kompas při zbloudění i jako ta část mapy, do níž ještě není zanesena krajina, ta bílá místa, která vábí interpreta k doplnění. V této práci se tímto bodem stane skutečná událost, chápaná ve vztahu k básnické řeči, k realitě, k básníku, jenž nahlíží sebe sama i druhého - ve vztahu ke světu, v němž básník žije, do něhož se projektuje, s kterým se vyrovnává, pro který píše, ale i ke světu jakožto unikátnosti básnické řeči, v níž skutečnost mizí. Nahlížení přes optiku skutečné události vyvrcholí v básni Skutečná událost ze sbírky Prométheova játra, jako v ní vrcholí i básnická tvorba Jiřího Koláře.